

ЗРЪНЦА ИЗЪ НАУКИТЪ

Отъ кѫде произлизатъ имената на месеците (продължение)

гово име и оставили названието на следващите месеци отъ годината непромънени.

Много по късно, дълги години следъ Рождество Христово, когато януари стана първия месецъ на годината, имената на месеците отъ септември напътъкъ били така здраво заседнали въ съзнанието на хората, че ги оставили непромънени.

Следъ октомврий иде цифата деветъ — новем, ноемврий, въпреки че това е единадесетият месецъ на годината.

Англосаксонците наричали този месецъ кървавъ месецъ, защото тогава, както и сега у насъ, съжали животни за храна през зимата.

Последна въ процесията минава цифата десетъ. Назвато и декемврий идва отъ латинската децем, макаръ че то е името на двадесетия наведен погледъ и съзщата молба за пощада поради старинността си. Въ свѣта четворень въ образа на Дѣдо има много погрѣши нѣща, като названието октомврий на десетия месецъ отъ годината, хората не ги промънятъ, поради врѣзките имъ съ миналото. Римляните, когато направили шестия месецъ на годината съ името на император Августа, решили, че никой другъ император не за служава да има месецъ на не-

(изъ в. „Свѣтъ и наука“)

Сега, въ края на нашата процесия, следъ като римскиятъ богове, богини и императори съ отминали, предъ насъ е добриятъ, благъ и велико-душенъ Дѣдо Коледа, който завръшва прегледа на месето на Августа, решава че никой другъ император не за- служава да има месецъ на не-

(изъ в. „Свѣтъ и наука“)

Следъ септемврий не идва нико-гът, нико-богиня, нико-императоръ, а друга цифра — осемъ. И този образъ е съзщата молба за пощада поради старинността си. Въ свѣта четворень въ образа на Дѣдо има много погрѣши нѣща, като названието октомврий на десетия месецъ отъ годината, хората не ги промънятъ, поради врѣзките имъ съ миналото. Римляните, когато направили шестия месецъ на годината съ името на император Августа, решили, че никой другъ император не за- служава да има месецъ на не-

(изъ в. „Свѣтъ и наука“)

ОБЩИ УПРАЖНЕНИЯ СЪ ВЪНЕЦЪ

(продължение)

III. Упражнение.

Въ съществен строй по 5 души. По даденъ знакъ отъ ръководителя съ флагче, предшествувано отъ сигналъ — музика „Слушай“, играчите се сгъстяватъ къмъ срѣдния играчъ на два лакти разстояние, въ колона по 5, съ лице къмъ главната трибуна.

0 0 0 0 | 250 м.

Такът 4/4 (съ броене отъ 1-8)

Бързина — бавно

Музика — специална съ 8

временна интродукция.

I. част.

1. Вънеца предъ гърди лакъти хоризонтално въ страни, крачка съ лѣвия кракъ въ лѣво.

2. Крачка съ дѣсния кракъ предъ лѣвия, лѣвиятъ кракъ повдигнатъ съ свито колѣно. (вънеца предъ гърди).

3. Стъпване съ лѣвия кракъ задъ дѣсния.

4. Крачка съ дѣсния кракъ въ дѣсно.

5. Крачка съ лѣвия кракъ предъ дѣсния, дѣсниятъ кракъ повдигнатъ съ свито колѣно.

6. Стъпване съ дѣсния кракъ задъ лѣвия.

7. Крачка съ лѣвия кракъ въ лѣво.

8. Прибиране дѣсния кракъ при лѣвия, ръцетъ долу въ основно положение.

II. част.

1. Крачка напредъ съ лѣвия кракъ, колѣничане на дѣсно колѣно, ръце горе, вънеца надъ главата съ отворъ напредъ.

2. Вънеца задъ тилъ съ отворъ напредъ, лакти въ страни;

3—4. бавно навеждане на

задъ.

5. Повдигане ръцетъ горе.

6., 7., 8., бавно навеждане на предъ, до положение ръцетъ напредъ долу, вънеца до прѣнь до земята предъ дѣсно колѣно, съ отворъ напредъ, погледъ въ вънеца.

III. част.

1. Ставане и изправяне, лѣвиятъ кракъ при дѣсния — ос.

новно положение — вънеца предъ бедрата.

2. Крачка напредъ съ дѣсния кракъ, колѣничане на лѣво колѣно, вънеца горе надъ главата.

3—4. Вънеца задъ тилъ, на веждане назадъ.

5. Изправяне ръце горе.

6—7. 8. бавно навеждане напредъ, до положение вънеца допрѣнь до земята предъ дѣсно колѣно.

IV. част.

1. Ставане и изправяне, дѣсния кракъ до лѣвия — основно положение — вънеца предъ бедрата.

2. Задръжъ.

3. Извиване трупа въ лѣво (краката съ неподвижни), дѣсна ръжка напредъ, вънеца тълько въ дѣсна ръжка, лѣва ръжка назадъ, погледъ напредъ.

4. Задръжъ.

5. Обратно движение на трупа — въ дѣсно, ръцетъ съ джги надолу, до положение лѣво напредъ, дѣсно назадъ съ вънеца, погледъ напредъ.

6. Задръжъ.

7. Обръщане кръгомъ надъ сно, лѣва ръжка съ джги надолу покрай тѣлото, до положение дветѣ ръже горе, вънеца недъглавата съ отворъ напредъ, лѣви кракъ назадъ на прѣсти, погледъ горе.

8. Прибиране дѣсния кракъ при лѣвия, ръцетъ долу — основно положение. Играчите съ гръбъ къмъ главната трибуна.

Упражнението се изиграва още единъ път (кръгомъ отъ фронта) за да достигнатъ съ лице къмъ главната трибуна и безъ да взематъ свободно положение, слагатъ вънеца презъ рамо така: на 1. ръце горе — вънеца надъ главата хоризонтално, погледъ горе. —

2. провиране лѣвата ръжка въ вънеца, дѣсната ръжка държи вънеца надъ дѣсното рамо; —

3. ръце отпредъ долу — „мирно“. Следъ това по дадена команда излизатъ отъ игрището подъ такъ на музика — маршъ.

В. Геневъ

Първи пролътъ мачъ

Измина се зимата. Дойде красна пролътъ. Отопли се времето.

Въ недѣля се научихъ, че ще се играе първиятъ мачъ следъ зими. Сърдцето ми се разтупка отъ радостъ. Казахъ на братчето си и то също се зарадва. Следъ обѣдъ къмъ 4 часа отидохме съ братчето си и слугинята на мача. Възехме въ игрището. Играта бѣ почната. Застанахъ и почнахъ да следя. Топката се движеше отъ глава на кракъ. Неусътно се викала голъ. Съ вихрушка отъ шапки и викове публиката поздрави гола.

Борбата почна отново. Сърдцето ми се свиваше при всъко ритване на топката. Мислехъ си: Кой ли ще победи?

Играта продължаваше. Вечерникъ подухна. Сълнцето се наклони къмъ залъзъ. То, като че ли, съ последнитѣ си лъжи, пожелаваше успехъ на играчите.

Мачътъ свърши. Съ ура и радостни викове поздравихме победителя.

Хар. Ст. Минковски
II. отд. гр. Севлиево

БЛАГОДАРНОСТЬ

Господинъ околийскиятъ училищъ инспекторъ Д. Геневъ и Просветното дружество въ гр. Севлиево искрено благодарятъ на: г. Д-ръ П. Боевъ — Софийски обл. учит. инспекторъ, Ив. Орманджиевъ — Софийски гимназиаленъ учителъ, г. Хр. Аврамовъ — директоръ на Севлиевската гимназия, г. Вл. Симеоновъ — Пловдивски окол. учит. инспекторъ, г-ца Цв. Христова — учителька при Севлиевската гимназия и г. В. Въгленовъ — пър. учителъ въ Севлиево за изнесението отъ тѣхъ реферати и практически лекции на околийската учителска конференция, която стана на 4, 5 и 6 априлъ н. г.

А предъ командирия на полка г. Боевъ, предъ г. майоръ Минчевъ и другите офицери отъ гарнизона, за жеста, що извършиха на б. вечеръта, — вечерята, която дадоха на учителите съ околията, привеждатъ чела и съ чисто братско чувство имъ стискать ръцетъ.

ГАТАНКИ

1. Бебо бебораче, щомъ го вдигнешъ плаче, остави го, знае да мълчи да трае.

Що е то?

Надежда Дечева

уч. III. кл. с. Сухиндол

2. Всѣкога върви, а отъ кѫщи не излиза.

Що е то?

3. Да бихъ знала, че ще умра, не бихъ те хапала.

Що е то?

4. Безъ вретено жици предъ, эжби нѣма мясо яде, хрѣка нее ловъ лови, предъ гъчъ голь ходи.

Що е то?

Дечко Ивановъ

уч. IV. отд. с. Г. Сливово

5. Кой ли овчаръ докера въ тая тъмна кошара трийсетъ и две овчици съ бѣли, бѣли гърбии? Кошарата червена, въвъ могила вградена, куче лае въ срѣдата, та люлѣе гората?

Що е?

Хр. Иор. Христовъ

уч. II. кл. с. Дебелцово

6. Облъченъ козель въ 15 кожуха и зимно време пакъ измръзва.

Що е?

Иванка Колева

уч. IV. отд. с. Идилево

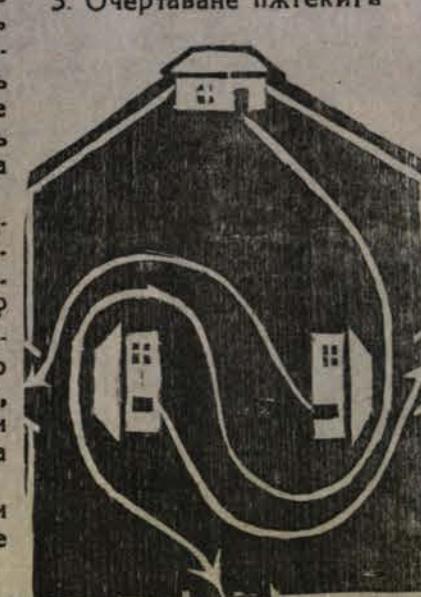
РЕБУСИ И ЗАДАЧИ

Разрешение на заданието отъ бр. 4.

1. Членоветъ на семейството съ били: дѣдо, баба, синъ, снаха, внукъ и две внучки.

2. На апостола Воловъ името може да се чете и напредъ и назадъ.

3. Очертаване пътеките

4. Ребуса — думитъ съ: чеширъ, Египетъ, точило, иглица и Росица! Образува се изречението: Чети Росица!

5. Гатанки — 1. бѣлата,

2. кобилицата съ менциъ,

3. лъжицата, 4. снѣгътъ и

5. кантарътъ.

6. Шуменъ — уменъ.

7. Осъмъ — косъмъ.

8. Рила — горила.

Задачи:

1. Дошелъ Великденъ. Митко казъль на Ваня: „Дай ми едно отъ твоите яйца и тогава ще имамъ по равно“.

Ваньо отговорилъ: „Дай ми едно отъ твоите, и тогава ще имамъ два пъти по-вече отъ тебе“.

Колко яйца е ималъ всѣки отъ тѣхъ.

2. Единъ говедарь пасълъ: волове, крави и телци. За воловетъ вземаль по 2 лв., за кравитъ — по 1 лв., а за телците — по 0·10 лв. Срѣдно се падало по 0·20 лв. Колко съ били воловетъ, — кравитъ и телците